

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121404949
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6121404949.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudcov: JUDr. Katarína Slováčková a Mgr. Jozef Mačej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: A. B., narodená X. XXXXXX XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., Česká republika, o zaplatenie 650 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5Csp/66/2021-166 zo dňa 18. augusta 2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudku súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **m á n á r o k** voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 650,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 650,-eur od 05.09.2020 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 2 ods. 2, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 2, 4, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 497 ods. 1, § 499, § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 1, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 1 a § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“).

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi pôvodným veriteľom Československou obchodnou bankou, a.s. a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 17. januára 2018 formou povoleného prečerpania bežného účtu do výšky úverového limitu 650 eur, s výškou úrokovej sadzby 19,50 % ročne, s debetnou úrokovou sadzbou vo výške 25 % ročne, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne a to na dobu neurčitú. Žalovaná porušila dohodnuté zmluvné podmienky, keď riadne neplnila svoje záväzky spočívajúce v nesplatených vyčerpaných peňažných prostriedkoch, čím jej vznikol dlh na poskytnutom úvere vo výške 650 eur. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlhu a z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 2. septembra 2019 zistil, že právny predchodca

žalobcu vyhlásil svoju pohľadávku za splatnú dňom 31. augusta 2019. Podľa súdu prvej inštancie žalobca uplatnil pohľadávku voči žalovanej titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom táto zmluva obsahovala výšku úroku, úroky zo zmluvy boli riadne dohodnuté a na podporu svojich tvrdení predložil patričné dôkazy. Nakoľko žalovaná bola počas celého konania nečinná, k podanej žalobe sa nevyjadрила, nerozporovala tvrdenia žalobcu, neuviedla žiadne skutočnosti a nepredložila žiadne dôkazy o tom, že by jej dlh voči žalobcovi bol splatený a pohľadávka zanikla čo i len čiastočne, súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu v celkovej výške 650 eur, čo predstavuje výšku istiny. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, keďže žalovaná nezaplatila svoj dlh riadne a včas, čím sa dostala do omeškania.

4. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa pomeru úspechu a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. V odvolaní uviedla, že dňa 20. septembra 2021 podala návrh na povolenie oddĺženia na Krajskom súde v Brne v Českej republike (sp. zn. KSBR 29 INS 17224/2021), od 7. októbra 2021 je rozhodnutím Krajského súdu v Brne v úpadku a uznesením zo dňa 20. apríla 2022 jej bolo povolené oddĺženie. Dňa 27. októbra 2021 zverejnil Krajský súd v Brne výzvu zahraničným veriteľom. Vzhľadom na skutočnosť, že počas prebiehajúceho insolvenčného konania nedisponuje svojim majetkom a riešenie jej zadĺženia a majetku, vrátane jej príjmov, spadá do kompetencie insolvenčného správcu, nie je možné od nej požadovať úhradu pohľadávky.

6. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že do dnešného dňa nebol insolvenčným správcom vyzvaný na prihlásenie pohľadávky do insolvenčného konania a už vôbec mu neboli poskytnuté informácie v zmysle článku 54 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní. Nesplnenie si uvedených zákonných povinností však nemôže byť na ťarchu žalobcu, nakoľko žalobca bol známym veriteľom žalovanej a teda mal byť správcom informovaný osobitnou výzvou na prihlásenie pohľadávky, k čomu nedošlo. Nakoľko žalobcovi nebolo umožnené uplatniť si svoju pohľadávku v insolvenčnom konaní a tým dosiahnuť jej pomerné uspokojenie, a to nekonaním insolvenčného správcu, prípadne samotnej žalovanej, ktorá rovnako mohla o tejto skutočnosti včas žalobcu upovedomiť, žalobca nevidí dôvod a ani nepovažuje za spravodlivé, aby sa nemohol naďalej domáhať uspokojenia svojej pohľadávky voči žalovanej.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 650 eur s príslušenstvom. Podstatou odvolacej argumentácie žalovanej bolo namietanie, že riešenie jej zadĺženia a majetku spadá do kompetencie insolvenčného správcu, keďže uznesením Krajského súdu v Brne sp. zn. KSBR 29 INS 17224/2021 zo dňa 20. apríla 2022 jej bolo povolené oddĺženie. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovanej (posúdiac ho podľa obsahu v zmysle § 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku) je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či boli splnené procesné podmienky na konanie v súdenom spore.

9. Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Ide o podmienky, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania.

10. Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 18. júna 2021 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 650 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 650 eur od 5. septembra 2020 do zaplatenia titulom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej dňa 17. januára 2018 medzi právnym predchodcom žalobcu Československou obchodnou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou. Súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel napadnutým rozsudkom. Účinky spojené so začatím insolvenčného konania žalovanej nastali okamihom zverejnenia vyhlášky o začatí insolvenčného konania v insolvenčnom registri dňa 20. septembra 2021. Uznesením Krajského súdu v Brne č. j. KSBR 29 INS 17224/2021-A-7 zo dňa 7. októbra 2021 bol zistený úpadok dlžníka A. B. a bolo povolené riešenie úpadku oddĺžením. Zároveň insolvenčný súd vyzval veriteľov, ktorí chcú svoje pohľadávky uplatniť v insolvenčnom konaní, aby tak urobili v lehote dvoch mesiacov odo dňa rozhodnutia o úpadku. Uznesením Krajského súdu v Brne č. j. KSBR 29 INS 17224/2021-B-9 zo dňa 20. apríla 2022 bolo schválené oddĺženie dlžníka A. B. plnením splátkového kalendára so speňažením majetkovej podstaty.

11. Podľa Článku 7 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (ďalej len „nariadenie o insolvenčnom konaní“), ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, insolvenčné konania a ich účinky sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto konanie začalo (ďalej len „štát, v ktorom sa začalo konanie“).

12. Podľa Článku 7 ods. 2 písm. f) nariadenia o insolvenčnom konaní právo štátu, v ktorom sa konanie začne, stanoví podmienky začatia takéhoto konania, jeho vedenie a ukončenie. Stanoví najmä účinky insolvenčného konania na konania začaté jednotlivými veriteľmi, s výnimkou prebiehajúcich súdnych konaní.

13. Podľa Článku 18 nariadenia o insolvenčnom konaní účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konania alebo prebiehajúce rozhodcovské konania, ktoré sa týkajú majetku alebo práv, ktoré tvoria súčasť konkurznej podstaty dlžníka, sa riadia výlučne právom členského štátu, v ktorom toto súdne konanie prebieha, alebo v ktorom má rozhodcovský súd svoje sídlo.

14. „Insolvenčné konania sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto insolvenčné konanie začalo (lex fori concursus). Týmto rozhodujúcim právom sa tiež riadia aj účinky insolvenčného konania. Tieto kolízne normy majú platiť pre hlavné insolvenčné konanie, ako aj pre vedľajšie insolvenčné konania. Účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konanie, ktorého predmetom je majetok alebo právo, ktorého bol dlžník zbavený, určuje výlučne právo členského štátu, kde takéto súdne konanie prebieha (lex fori processus). Ak súdne konanie, ktorého predmetom je majetok podliehajúci insolvenčnému konaniu, prebieha v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie, účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konanie sa nebudú spravovať podľa legis fori concursus, ale budú sa riadiť právnym poriadkom členského štátu, v ktorom prebieha súdne konanie (lex fori processus). Právo členského štátu, v ktorom prebieha súdne konanie, upravuje, či sa dané konanie preruší, zastaví alebo sa v ňom pokračuje (nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 631/2018 z 2. júla 2019).“

15. Podľa ustanovenia § 109 ods. 4 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a spôsoboch jeho řešení (insolvenční zákon) (ďalej len „insolvenční zákon“) účinky zahájenia insolvenčného řízení nastávají okamžikem zveřejnění vyhlášky, kterou se oznamuje zahájenia insolvenčného řízení, v insolvenčním rejstříku.

16. V prejednávanej veci sa tak účinky insolvenčného konania riadia právom štátu, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie (lex fori concursus), t. j. právom Českej republiky, a to konkrétne zákonom č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsoboch jeho řešení (insolvenční zákon). Podmienkou uplatnenia Článku 18 nariadenia o insolvenčnom konaní, podľa ktorého účinky insolvenčného konania na prebiehajúce

súdne konania alebo prebiehajúce rozhodcovské konania, ktoré sa týkajú majetku alebo práv, ktoré tvoria súčasť konkurznej podstaty dlžníka, sa riadia výlučne právom členského štátu, v ktorom toto súdne konanie prebieha, alebo v ktorom má rozhodcovský súd svoje sídlo (lex fori processus), je skutočnosť, aby toto súdne konanie v čase začatia insolvenčného konania už prebiehalo. Súdne konanie v preskúvanom prípade bolo začaté doručením žaloby súdu prvej inštancie v upomínacom konaní dňa 18. júna 2021, pričom účinky spojené so začatím insolvenčného konania nastali zverejnením vyhlášky v insolvenčnom registri dňa 20. septembra 2021. Teda toto súdne konanie v čase začatia insolvenčného konania už prebiehalo a v zmysle Článku 18 nariadenia o insolvenčnom konaní sa účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konania riadia výlučne právom členského štátu, v ktorom toto súdne konanie prebieha (lex fori processus), t. j. právom Slovenskej republiky. Pod lex fori processus treba rozumieť normy insolvenčného (konkurzného) práva, a to konkrétne zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ale aj všeobecného práva vrátane procesných noriem, a to konkrétne Civilný sporový poriadok. V prípade začatia insolvenčného konania na území jedného členského štátu tak lex fori processus určí, či sa súdne alebo rozhodcovské konanie na území iného členského štátu preruší alebo bude pokračovať, či sa na pokračovanie vyžaduje procesná aktivita správcu a podobne.

17. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

18. Podľa ustanovenia § 168f ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o konkurze“), ak pred určením splátkového kalendára začalo súdne konanie alebo iné konanie o zaplatenie pohľadávky, ktorá môže byť uspokojená iba splátkovým kalendárom (§ 166a), takéto konanie pokračuje i naďalej. Rozhodnutie, ktoré zaväzuje dlžníka zaplatiť pohľadávku, však možno vykonať iba v rozsahu a v lehotách podľa splátkového kalendára.

19. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone (lex fori concursus, Článok 7 ods. 1 nariadenia o insolvenčnom konaní) dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka. Podľa ustanovenia § 398 ods. 1 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a spôsoboch jeho řešení (insolvenční zákon) (lex fori concursus) sa oddĺžiť možno dvomi spôsobmi, a to speňažením majetkovej podstaty alebo plnením splátkového kalendára so speňažením majetkovej podstaty. Podľa ustanovenia § 168f ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (lex fori processus), ak pred určením splátkového kalendára začalo súdne konanie alebo iné konanie o zaplatenie pohľadávky, ktorá môže byť uspokojená iba splátkovým kalendárom (§ 166a), takéto konanie pokračuje i naďalej. Žiada sa dodať, že podľa lex fori processus možno skúmať dopad účinkov insolvenčného konania len vo vzťahu k tým súdnym konaniam, ktoré sa týkajú majetku alebo práva patriaceho do majetkovej podstaty. Pre určenie, či ide o taký majetok alebo právo, je pritom v zmysle Článku 7 ods. 2 písm. b) nariadenia o insolvenčnom konaní rozhodné právo štátu, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie (lex fori concursus).

20. Pohľadávka, ktorú si v prejednávanej veci uplatnil žalobca, vznikla v dôsledku uzatvorenia zmluvy o úvere dňa 17. januára 2018, pričom súdne konanie v prejednávanej veci začalo dňa 18. júna 2021 a účinky začatia insolvenčného konania nastali ku dňu 20. septembra 2021. K procesnoprávnym účinkom schválenia oddĺženia žalovanej (dlžníka) v súdnom spore plnením splátkového kalendára so speňažením majetkovej podstaty nepatrí nemožnosť pokračovať v tomto súdnom konaní, ako sa to snaží navodiť žalovaná v odvolaní, keďže súdne konanie začalo pred určením splátkového kalendára a ide o pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená splátkovým kalendárom speňažením majetkovej podstaty, do ktorej majetkovej podstaty patrí majetok žalovanej (dlžníka) určený v zmysle výroku V. uznesenia Krajského súdu v Brne č. j. KSBR 29 INS 17224/2021-B-9 zo dňa 20. apríla 2022.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti niet pochyb o tom, že predmetné súdne konanie iniciované žalobou žalobcu o zaplatenie istiny s príslušenstvom titulom zmluvy o úvere začalo ešte pred schválením splátkového kalendára a pokračovalo naďalej aj po schválení splátkového kalendára, keď schválenie splátkového kalendára nezakladalo v danom prípade dôvod ani na zastavenie konania, ani

na zamietnutie žaloby. V preskúvanom prípade tak v zmysle ustanovenia § 168f ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (lex fori processus) boli splnené zákonné podmienky pre pokračovanie súdneho konania, respektíve insolvenčné konanie začaté v zmysle ustanovenia § 389 a nasl. zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a spôsoboch jeho řešení (insolvenční zákon) (lex fori concursus) na základe návrhu žalovanej na oddženie plnením splátkového kalendára so speňžením majetkovej podstaty nebolo spôsobilé ovplyvniť vecné rozhodnutie v súdnom spore. Odvolacia námietka žalovanej o tom, že v súdnom konaní nie je možné pokračovať, nie je opodstatnená.

22. Odvolací súd preto vyhodnotil odvolanie žalovanej ako nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správny potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňaznom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňaznom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).